

Sygn. akt VIII U. 1872/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący *SSO Julia Przylębska*

Protokolant st. sekr. sąd. Monika Sawka

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2014r. w Poznaniu

odwołania **B. C.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 05 marca 2014r. Nr (...)

w sprawie **B. C.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o emeryturę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu prawo do emerytury od dnia 01 lutego 2014r.

2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. na rzecz odwołującego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt VIII U 1872/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.03.2014r., znak: I/15/027025126, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19.02.2014r., odmówił **B. C.** prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zgodnie z art.184 ustawy emerytalnej w związku z § 4 w/w rozporządzenia Rady Ministrów, ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, a w przypadku przystąpienia złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa, w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat. Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że wnioskodawca osiągnął wymagany staż pracy

wynoszący 25 lat na dzień 31.12.1998r., nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, osiągnął wymagany wiek emerytalny. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył okres: od dnia 04.11.1975r. do 30.11.1982r. na stanowisku „maszynista ciężkich maszyn budowlanych”, od dnia 01.12.1982r. do 31.08.1985r. na stanowisku „maszynista spycharki”, od dnia 01.09.1992r. do 31.12.1996r. na stanowisku „palacz kotłów parowych z rusztem stałym”. Jednocześnie z przedłożonych dokumentów wynika, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego 15 lat na dzień 31.12.1998r. Wobec powyższego brak podstaw do przyznania emerytury. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku - uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania Zakład przyjął za udowodnione okresy na dzień 01.01.1999r. łącznie 26 lat, 5 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 26 lat, 1 miesiąc i 13 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące i 28 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy uwzględnił staż w szczególnych warunkach/charakterze w ilości 14 lat, 1 miesiąc i 21 dni.

Od powyższej decyzji z zachowaniem ustawowego trybu i terminu odwołał się ubezpieczony B. C., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i o przyznanie emerytury.

W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że w okresie od dnia 01.05.1987r. do 31.08.1992r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku pomocnika palacza i palacza.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie i powołując argumenty przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wniósł o oddalenie odwołania.

Pismem procesowym z dnia 28.04.2014r., pełnomocnik odwołującego wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący B. C. urodził się w dniu (...) W dniu 01.01.2014r. ukończył 60 lat.

Na dzień 01.01.1999r. odwołujący udowodnił łącznie 26 lat, 5 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 26 lat, 1 miesiąc i 13 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące i 28 dni okresów nieskładkowych.

Odwołujący nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Odwołujący był zatrudniony w okresie od dnia 01.02.1987r. do 31.08.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w C. w pełnym wymiarze czasu pracy.

pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach na stanowisku palacza.

Początkowo odwołujący pracował w Przedsiębiorstwie (...) w C. w okresie od dnia 01.02.1987r. do 30.04.1987r. na stanowisku stolarza maszynowego, a w okresie od dnia 01.05.1987r. do 05.10.1987r. na stanowisku pomocnika palacza.

W dniu 05.10.1987r. odwołujący uzyskał uprawnienia palacza – złożył egzamin, w wyniku którego stwierdzono, że może on być zatrudniony przy eksploatacji urządzeń energetycznych w zakresie kotłów c.o. wodnych niskotemperaturowych oraz kotłów prężnych typu parowy z rusztem stałym p.dop. = 1,5 MPa.

Po uzyskaniu uprawnień palacza, tj. od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. odwołujący B. C. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w C. w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza kotłów parowych z rusztem stałym. Odwołujący przez cały powyższy okres pracował jako palacz w kotłowni, w której znajdowały się dwa wysokoprężne piece i jeden wodny. Różnica w zadaniach wykonywanych przez palacza i pomocnika polegała na tym, że palacz cały czas musiał przebywać w kotłowni, a pomocnik dowoził opał. Pomocnik poza obsługą kotłowni pracował przy dowozie opału. W kotłowni odbywało się było suszenie desek, tarcicy na

produkcję. Do kotłowni drewno przywoził pomocnik, natomiast odwołujący jako palacz zajmował się wyłącznie paleniem. Odwołujący w powyższym okresie cały czas siedział w kotłowni. Natomiast pomocnicy odwołującego dostarczali mu opał i zajmowali się szlakowaniem i wywożeniem popiołu. Odwołujący zajmował się wyłącznie obsługiwaniem pieców, ładował opał do pieca, do 2-3 minuty dopuszczał wodę do pieca parowego i obsługiwał piec wodny - były to okresy całoroczne. Piece były wysokoprężne, niebezpieczne, z wody wytwarzała się para, która szła w rury i ogrzewała suszarnię. Odwołujący ciągle obsługiwał tę samą kotłownię i wykonywał te same czynności.

Zatrudnienie odwołującego w powyższym zakładzie pracy w opisanym charakterze miało charakter stały i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołujący nie korzystał z żadnych urlopów bezpłatnych ani dłuższych zwolnień lekarskich.

W dniu 19.02.2014r. ubezpieczony B. C. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o przyznanie emerytury w wieku 60 lat w związku z pracą w szczególnych warunkach. Do wniosku odwołujący dołączył świadectwa pracy, potwierdzające okresy zatrudnienia. Analizując przedłożoną dokumentację oraz dokumentację złożoną przez wnioskodawcę w sprawie o kapitał początkowy organ rentowy uwzględnił staż pracy w szczególnych warunkach w ilości 14 lat, 1 miesiąc i 21 dni od dnia 04.11.1975r. do 30.11.1982r. na stanowisku „maszynista ciężkich maszyn budowlanych”, od dnia 01.12.1982r. do 31.08.1985r. na stanowisku „maszynista spycharki”, od dnia 01.09.1992r. do 31.12.1996r. n stanowisku „palacz kotłów parowych z rusztem stałym”.

Organ rentowy nie uwzględnił jako pracy w szczególnych warunkach okresu od dnia 01.05.1987r. do 31.08.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w C..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

- zeznań świadków: M. B. (k. 24v-25), F. S. (k. 25-25v),
- zeznań odwołującego B. C. (k. 25v-26),
- dokumentów zawartych w aktach organu rentowego nr (...).

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów zgromadzonym w aktach sprawy jak również w aktach organu rentowego odwołującego, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie, nie były one kwestionowane przez strony, nie budziły wątpliwości ani zastrzeżeń. Sąd nie znalazł podstaw, aby poddawać w wątpliwość ich autentyczność bądź prawdziwość zawartych w nich twierdzeń i odmówić im przymiotu wiarygodności.

Jako wiarygodne ocenił Sąd zeznania świadków M. B. i F. S.. Zeznania te zdaniem Sądu były szczerze, spontaniczne, nie nosiły znamion ustalonej wersji. Podkreślić należy, że zeznania świadków korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z zeznaniami odwołującego i stanowiły jedną, nie budzącą wątpliwości całość. Nadto znajdowały one potwierdzenie w dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach organu rentowego. Świadkowie zgodnie potwierdzili, iż pracowali z odwołującym w Przedsiębiorstwie (...) w C.. Świadkowie potwierdzili, że odwołujący pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. na stanowisku palacza kotłów parowych z rusztem stałym.

Zdaniem Sądu naturalnym i logicznym następstwem znacznego upływu czasu jest fakt, iż świadkowie nie podali dokładnych dat zatrudnienia odwołującego w w/w przedsiębiorstwie, jednakże z uwagi na to, iż sporządzona została dokumentacja wskazująca w sposób precyzyjny czasokres zatrudnienia odwołującego, a świadkowie opisali charakter pracy odwołującego - to należy uznać, iż zgodnie z precyzyjnym czasokresem wskazanym w dokumentacji pozyskanej przez organ rentowy odwołujący pracował w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku palacza kotłów parowych z rusztem stałym.

Zdaniem Sądu na przymiot wiarygodności zasługują także zeznania odwołującego, albowiem były one spójne, logiczne i korespondowały z dowodami z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz z zeznaniami świadków. W ocenie Sądu odwołujący w sposób przekonujący wyjaśnił, na czym polegała jego praca, wskazał, że pracował w szczególnych warunkach w okresie od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku palacza kotłów parowych z rusztem stałym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Spór w niniejszej sprawie dotyczył kwestii czy odwołujący spełnił wymagane warunki, aby uzyskać prawo do wcześniejszej emerytury, w szczególności czy legitymuje się 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Istota sporu koncentrowała się wokół kwestii, czy praca, jaką wykonywał odwołujący w Przedsiębiorstwie (...) w C. od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. była pracą w szczególnych warunkach.

Organ rentowy uwzględnił staż pracy w szczególnych warunkach w ilości 14 lat, 1 miesiąc i 21 dni od dnia 04.11.1975r. do 30.11.1982r. na stanowisku „maszynista ciężkich maszyn budowlanych”, od dnia 01.12.1982r. do 31.08.1985r. na stanowisku „maszynista spycharki”, od dnia 01.09.1992r. do 31.12.1996r. n stanowisku „palacz kotłów parowych z rusztem stałym”.

Organ rentowy nie uwzględnił jako pracy w szczególnych warunkach okresu od dnia 01.05.1987r. do 31.08.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w C..

Zasady wystawiania świadectw pracy w szczególnych warunkach reguluje Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8 poz. 43). Zgodnie z § 1. ust. 1 powołanego aktu prawnego rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami". Z kolei ust. 2 stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14.12.2004r. w sprawie III AUa 2474/03, w którym wskazany Sąd Apelacyjny stwierdził, że w postępowaniu sądowym toczącym się z odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego dopuszczalne jest przeprowadzenie wszelkich dowodów dla wykazania okoliczności mających wpływ na prawo skarżącego do świadczenia i to zarówno wtedy, gdy pracodawca wystawił świadectwo pracy, a Zakład Ubezpieczeń Społecznych kwestionuje jego treść jak i wówczas, gdy dokument taki z żadnych przyczyn nie może być sporządzony.

Z powyższego wynika, że w postępowaniu sądowym nie występują ograniczenia dowodowe, jakie mają miejsce w postępowaniu przed organem rentowym. W niniejszej sprawie okolicznością, od której zależało przyznanie wnioskodawcy prawa do świadczenia była praca w szczególnych warunkach. Dowodem tego, iż odwołujący pracował w szczególnych warunkach winno być świadectwo pracy, jednakże uzyskana dokumentacja została zakwestionowana przez organ rentowy.

Na okoliczność pracy odwołującego w szczególnych warunkach Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe przesłuchując świadków jak i analizując dostępną dokumentację.

W toku postępowania Sąd ustalił, że odwołujący pracował w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. na stanowisku palacza kotłów parowych z rusztem stałym, określonym:

- w wykazie A, Dziale XIV, poz. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), tj. prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego,

- w wykazie A, Dziale XIV, poz. 1, pkt 4 zarządzenia resortowego nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego Lekkiego z dnia 07.07.1987r. (Dz. Urz. MPChIL nr 4) w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Świadkowie przesłuchani w sprawie zgodnie zeznali, że odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. na stanowisku palacza kotłów parowych z rusztem stałym.

Zatem powyższe ustalenia wskazują, że odwołujący pracował w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w C..

Zgodnie z art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184 powołanej ustawy.

Natomiast w myśl art. 184 w/w ustawy w związku z § 4 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8 poz. 43) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura jeśli spełnią następujące warunki: osiągną wiek 60 lat dla mężczyzn, na dzień 01.01.1999r. osiągną okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat wykonywania prac w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie przystąpią do otwartego funduszu emerytalnego.

Odwołujący nie osiągnął wymaganego wieku 65 lat, zatem nie mógłby uzyskać prawa do emerytury na podstawie art. 24 powołanej ustawy.

Odwołujący legitymuje się wiekiem 60 lat, posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany przepisami okres składkowy i nieskładkowy ponad 25 lat, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. W toku postępowania sądowego ustalono, że pracował w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 06.10.1987r. do 31.08.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku palacza kotłów parowych z rusztem stałym. Zatem w ocenie Sądu spełnił ustawowe warunki 15 lat pracy w szczególnych warunkach, niezbędnych dla uzyskania prawa do emerytury.

Przepis art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) stanowi, iż świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Z uwagi na okoliczność, iż odwołujący złożył wniosek o emeryturę w dniu 19.02.2014r., a wymagany prawem wiek ukończył w dniu 01.01.2014r. to data 01.02.2014r. jest najwcześniejszą datą, od której można było przyznać odwołującemu emeryturę.

Wyniki postępowania dowodowego przed Sądem doprowadziły do odmiennych ustaleń od tych, jakie poczynił organ rentowy, dlatego też Sąd mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy, na podstawie cytowanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do emerytury od dnia 01.02.2014r.

Zgodnie z art. 98 §1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W myśl art. 99 k.p.c. stronom reprezentowanym przez radcę prawnego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.

Kwestie wysokości wynagrodzenia radców prawnych z tytułu zastępstwa procesowego zostały uregulowane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.). Zgodnie z § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia podstawę zasądzenia opłaty za czynności radców prawnych przed organami wymiaru sprawiedliwości stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-4 rozporządzenia. Opłata ta nie może być wyższa sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Zgodnie z § 5 rozporządzenia wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. § 11 ust. 2 powołanego rozporządzenia stanowi, że stawki minimalne wynoszą 60 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Mając na uwadze okoliczność, że postępowanie w sprawie wiązało się z nakładem pracy radcy prawnego odwołującego, Sąd w punkcie 2 wyroku zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. na rzecz odwołującego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Julia Przyłębska